

● Hüseyin Özkaynakcı

Annem Gidince

“annen yok, kimsen yok...”

Yürek yanıp döner küle,
Annem gidince anladım.
Soğutmaz kış ayaz bile,
Annem gidince anladım.

Ecel vakti haktır, ancak
Hep çiçekler mi solacak?
Ne demekmiş yalnız kalmak,
Annem gidince anladım.

Kıvranırim, odam zifir,
Hasret çeken elbet bilir,
Duvarlar üstüme gelir,
Annem gidince anladım.

Rüyalarım arar onu,
Melekler karşılar onu,
Kuşların da sustuğunu
Annem gidince anladım.

Bilmezdim o sağken, meğer
Bir sözü dünyalar değer,
Cennet kokmuyormuş yerler,
Annem gidince anladım.

